

Handbolls Akademin

September 2016

Efter OS –
nu gäller det EM

Foto: Bildbyrån

BELLA GULLDÉN
MITTNA

UPPLEV
SPÄNNINGEN FRÅN
LÄKTAREN!

EM I HANDBOLL 2016

GÖTEBORG 10-18 DEC

Missa inte när Europas bästa spelare gör upp om medaljerna i ett kokande Scandinavium. I Göteborg spelas en mellanrunda samt slutspelet. Övriga värdstäder är Stockholm, Kristianstad, Malmö och Helsingborg. Läs mer på ehf-euro.com. **#pureheartallhands**

f /handbollslandslaget @handbollslandslaget @hlandslaget

WOMEN'S EURO HANDBALL
2016 | SWEDEN | 4-18 DECEMBER
PURE HEART. ALL HANDS.

OFFICIELLA SPONSORER

EHF PARTNERS

NATIONELLA SUPPLIERS

Ordföranden har ordet

Först vill jag tacka alla medlemmar för förtroendet att välja mig till ordförande. Tillsammans med mina intresserade styrelsekamrater har vi kommit igång med arbetet att få en struktur över det vi gör. Under våren har vi presenterat vår arbetsmodell på hemsidan där Ni kan se vår arbetsbeskrivning med fördelade uppgifter inom varje ansvarsområde.

Akademien har inlett ett samarbete med supporterföreningen Svenska Handbollfans som redan gjort att vi med ett antal medlemmar inom akademien varit på plats i Wrocław i Polen under handbolls-EM i januari och i samband med SM-finalerna i Malmö. Där kunde vi åter se att vårt distrikt har Sveriges bästa damlag då Sävehof tog guld i matchen mot Skuru.

Just att använda vår akademi till trevliga resor är något styrelsen prioriterar och ihop med Handbollfans kommer vi denna säsong att ordna resor till VM för herrar i Paris 11–29 januari och till Final4 för herrar i Köln.

Utöver detta kommer några av oss säkert att bli inblandade på något sätt i dam-EM i Göteborg i december. Publikfester i Scandinavium för handbollen har vi blivit bortskämda med under de senaste åren och vi hoppas få uppleva det igen.

Annars är medlemsrekrytering ett prioriterat mål för säsongen, vi startade redan i våras upp med att dela ut en folder och genom att ta fram en utställningsvepa som beskriver vår verksamhet. Där står det; *Kom med i vår gemenskap med trevliga månadsträffar med mat där vi har intressanta personer på plats för en intervju.* Hos oss träffar du dina gamla handbollskompisar för en kvälls trevligt tjejt.

Håll handbollens fana högt!

Kenneth Johansson, ordförande

PEDERSEN DÄCK AB

Välkommen till Pedersen Däck AB

Hos oss kan du:

- Köpa Däck och Fälgar
- Skifta till vinter och sommardäck
- Lagra dina däck till nästa säsong
- Reparera däck
- Göra Hjulinställning - (tidsbeställning)

Däckvägen 2, 443 61 Stenkullen

0302-229 13 • info@pedersendack.se

www.pedersendack.se

Handbolls Akademiens träffar 2016–17

Torsdagarna 27/10 OBS! Partille Arena, 24/11,

fredag 9/12, vi gör en test med "litet" julbord + gäst!

Torsdag 26/1, fredag 24/2 med årsmöte, torsdagarna 30/3, 27/4.

Idrottens Bingo Grand, Kungsgatan 47

Start vid 18-tiden med mingel och sedan kåseri av kända profiler.

Faktaruta

Handbollsakademien i Sverige, www.handbollsakademien.se

Om du vill bli medlem är årsavgiften 100 SEK eller 1000 SEK för ständigt medlemskap. Betala till vårt bankgiro 5419-9435. Ange namn och telefonnummer.

Meddela även: Namn, adress, postnr, ort, mobilnr, född (år, mån, dag) samt mejladress direkt till: h.drath@outlook.com

Vill du vara med och annonsera i denna tidning, ring 031-44 15 77 och fråga efter Sture "Laban" Johansson.

Ansvarig utgivare Kenneth Johansson, redaktionen Lars-Erik Jutbring, Kenneth Johansson, Ingmar Christiansson, Janne Truus, Kjell-Ove Andersson och Cege Berglund.

Göteborg centrum för tjejernas EM

Efter olympiska spelen riktas blickarna mot Göteborg och Scandinavium. Där avgörs damernas Europamästerskap, förhoppningsvis med Sverige i en huvudroll.

Som vanligt kan vi räkna med stor Göteborgsdominans i svenska landslaget, åtminstone om vi räknar in Partille och Sävehof. Den svenska OS-truppen innehöll åtta spelare med tillhörighet eller bakgrund i Sävehof. Kanske det kan bli ännu flera i EM? Vad säger Julia Eriksson och Emma Ekenman Fernis?

Publikintresset har varit stort länge, men de svenska åskådarna får jobbigt med att överrösta grannarna från Norge. Redan ett halvår innan turneringen skulle starta hade drygt 6 000 slutspelsbiljetter sålts på andra sidan Kölen!

Vilka spelare förbundskaptenen Henrik Signell än bestämmer sig för, så blir de inte ensamma svenskar på planerna. Mirza Kurtagic och Mattias Wetterwik är uttagna bland de 16 domarpar som konkurrerar om tolv platser och i kraft av hemmaplan är de förstås givna.

Gruppspelen avgörs i Stockholm (där Sverige spelar), Kristianstad, Malmö och Helsingborg. Mellanrundan spelas i Göteborg (med Sverige) och Helsingborg, slutspelet i Scandinavium.

Sveriges matcher:

4 december 18.00 mot Spanien
6 december 20.45 mot Slovenien
8 december 20.45 mot Serbien
Mellanrundan:
10, 12 och 14 december

Slutspel:

16 december 15.45 match om femte plats
16 december 18.15 och 20.45 semifinaler
18 december 15.30 match om brons
18 december 18.00 final

Prioritet Finans

KÄLLFELT
BYGGNADS AB

Nya regler från säsongen 2016–2017

- **SJU MOT SEX**

När man tidigare tagit ut målvakten för att spela sju mot sex, har den utespelare som klivit in varit tvungen att ha på sig en väst och kan då också vara målvakt om man inte hinner byta tillbaka.

Nu behövs inte västen längre utan vilken spelare som helst får byta med målvakten. Men då får ingen av utspelarna agera målvakt utan målet står tomt tills målvakten byts in igen. Man kan dock fortfarande praktisera västspelare enligt de gamla reglerna.

(Denna regel gäller från A-ungdom och äldre).

- **SKADAD SPELARE**

Om en spelare ligger kvar på spelplanen och är skadad ska domarna bedöma behovet av eventuell medicinsk hjälp. **Om detta behövs ska domaren direkt göra T-out och kalla in medicinsk vård till spelaren.** (Om domaren vinkar in mot bänken och kallar in medicinsk hjälp MÅSTE detta ske). **Efter detta måste spelaren lämna spelplanen och får inte komma in i spelet igen förrän det egna laget har haft 3 anfall.**

(Denna regel gäller i Handbollsligan, SHE, Allsvenskan Dam och Herr samt Division 1 Dam och Herr).

- **PASSIVT SPEL**

Om ett anfallande lag inte försöker göra mål ska domarna visa ett förvarningstecken för passivt spel. **Efter att domarna visat förvarningstecknet har det anfallande laget 6 passningar på sig att komma till avslut** (antalet passningar bryts inte om ett frikast eller inkast tilldelas det anfallande laget eller om ett kast blockeras av det försvarande laget eller om det anfallande laget får ett frikast i samband med det sjätte passet får de "bonus med ett sjunde pass). Domarna kan blåsa för passivt spel snabbare än de 6 passningarna och kan även blåsa för passivt spel utan att ha visat förvarningstecknet.

(Denna regel gäller från A-ungdom och äldre).

Krister Broman.

- **DE SISTA 30 SEKUNDERNA**

Ett spelförstörande agerande under de sista 30 sekunderna av en match ska ge straffkast till motståndaren oavsett var på planen det sker. Ett lag kan alltså få straff emot sig även om man gör något spelförstörande långt ner på motståndarens planhalva. Syftet är att få bort det spelförstörande agerandet i slutskedet av en jämn match.

(Denna regel gäller på alla nivåer).

- **BLÅTT KORT**

Det är ofta oklart för lagen, media och publiken om en diskvalifikation som domarna gett kommer att följas av en skriftlig rapport (ytterligare disciplinära åtgärder) eller inte. **Om domarna visar det blåa kortet efter att ha visat det röda kortet så innebär det att en skriftlig rapport ska skrivas av domarna.**

(Denna regel gäller på alla nivåer).

Leja Touring AB

Tel: 031 – 870 860

info@lejatouring.se

www.lejatouring.se

**Handbolls
Akademin**

**FÖRENINGEN FÖR
HANDBOLLSVÄNNER**

**Kom med i vår gemenskap med
trevliga månadsträffar med god mat och dryck**

**Vid varje tillfälle har vi ett
föredrag/intervju med intressanta personer
oftast med handbollsanknytning**

**Hos oss träffar du dina gamla
handbollskompisar för en kvälls trevligt tjöt**

**Vi ordnar även handbollsresor till
SM, EM, VM och OS
Det gör vi när både damerna och herrarna spelar**

**Årsavgiften för medlemskap är 100 kronor
Ständigt medlemskap 1000 kronor**

Betala till vårt
bankgiro 5419-9435

I samband med anmälan så sänd ett
mejl med dina uppgifter till:
handbollsakademin@telia.com

Vi vill ha:

namn

adress

telefon

mejladress

född år, månad, dag

Vi träffas på
Idrottens Bingo Grand
Kungsgatan 47

Våra träffar hålls företrädesvis den
sista torsdagen i varje månad:
september - november
januari - april

För mer information se vår webbsida

www.handbollsakademin.se

Våfflor med jordgubbar och grädde i dag. Stolar i massiv ek i morgon.

Ämnena varierar, formen likaså.
Varje dag behandlar vi små och stora alster och ser
till att viktiga budskap kan spridas vidare.

Sedan starten för 45 år sedan har vi utvecklats
till ett modernt tryckeri med komplett repro,
digitalpress och bokbinderi.

Men framförallt kan vi glädja oss åt
att skaran av nöjda kunder växer.

Kanske kan den personliga och
nära kontakten vara en av förklaringarna.

Vill du veta mer eller ha en offert?

Kontakta oss
Tryckerigatan
521 41 Falköping
Telefon 0515-831 40
www.tryckeri.info

**Svård & Söner
Tryckeri AB**

Ljubomir Vranjes invald i Hall of Fame

William Vranjes hade störste supportern med sig när han spelade Partille Cup, pappa Ljubomir.

Han är förmodligen årets hetaste handbollssvensk. Åtminstone innan OS i Brasilien kickade igång. Nu är Ljubomir Vranjes, 42, även profet i sin egen hemstad.

Det är så det räknas; att bli invald i idrottens Hall of Fame i Göteborg.

Ljubo premierades i samband med ceremonin på Liseberg den 7 augusti inför hängiven publik och supporters i nöjesparken.

– Stort och ärofyllt, säger han om utnämningen. Nu är jag åter i samma sällskap som Gentzel (Peter), Lövgren (Stefan) och Wislander (Magnus).

En kvartett handbollsprofiler och en betydande del av det som kallades Bengan Boys och spelade åtta mästerskapsfinaler i följd mellan 1996 och 2002 med fyra guld och fyra silver som resultat.

Men Ljubomir Vranjes, den store lille liraren från Kortedala, har hunnit med så mycket mer än att hämta pris denna sommar.

Han har:

Erbjudits – och även tvingats tacka nej – till uppdraget som svensk förbundskapten.

Lanserat, släppt, och signerat sin första bok "Jag vill bara vinna".

Besökt Partille Cup som förälder och – fotograf.

Varit på träningsläger i Åhus och Lysekil med sitt tyska klubbtag Flensburg.

Utsetts till en av elitseriens tre största profiler genom tiderna i samband med en läsaromröstning i magasinet Match.

–Det har varit en hektisk sommar, erkänner "Kortedalas Maradona" när vi träffar honom i samband med Partille Cup-veckan.

LJUBOMIR VRANJES

Född: 3 oktober 1973.

Längd: 166 centimeter.

Familj: Hustrun Maria, barnen William och Esther.

Uppväxt: I Kortedala.

Svenska klubbar: Kortedala IF, RIK.

Utländska klubbar: Granollers (Spanien), Nordhorn och Flensburg (Tyskland).

Nuvarande uppdrag: Tränare i Flensburg med kontrakt till sommaren 2020.

Landskamper: 164/451 mål.

Främsta meriter som spelare: Fem SM-guld, ett VM-guld, tre EM-guld, ett OS-silver, två VM-silver.

Som tränare: Vinnare av Champions League med Flensburg 2014, samtidigt korad till årets tränare i världen. Förbundskapten för Serbien under en period 2013.

Fritidsintresse: Fotografering.

Din egen erfarenhet av världens största handbollsturnering?

–Jag spelade två gånger med RIK. Men det är minst lika roligt att komma tillbaka som åskådare och förälder. Att se glädjen hos barnen och ungdomarna är underbart.

Hur viktigt är det att vinna som ungdomsspelare?

– Inte alls. Det mest angelägna är att brinna för det man håller på med och att få rätt utveckling.

Du fotograferar, bland annat sonen William i Flensburgs 15-årsdag, mer än du coachar?

– Jag lägger mig inte i som förälder. Det är de aktuella

Forts. på sid. 8

Ljubo går hem i alla åldrar. Här signerar han sina memoarer.

ledarnas uppgift att leda laget. Men också för att jag är väldigt intresserad av fotografering.

Ljubomir Vranjes är bestämd i sina åsikter. Det var bland annat därför han skrev boken tillsammans med Christian Albinsson och Emil Schälin.

– Jag ville dela med mig av mitt liv och visar att allt inte behöver vara spikrakt uppåt. Man kan lyckas ändå bara man tror på sig själv.

Hur har boken tagits emot?

– Första upplagan på 3 000 exemplar såldes slut på tre veckor. Så det är fler böcker under tryckning...

Ljubos uppväxt i Kortedala var tuff och inte helt fläckfri. Det var idrotten som räddade honom in på rätt bana i livet.

– Jag har mycket att vara tacksam för, säger ikonen som utvecklade just detta i morgonsoffan hos TV 4.

2016 är 42-åringen etablerad i världshandbollen, både sportsligt och socialt. Han förekommer i tysk tv minst var tredje dag och han känns större internationellt än i sitt hemland.

Ljubo pratar fem språk flytande; svenska, engelska, spanska, tyska och serbiska därifrån föräldrarna har sitt ursprung och där Ljubomir var förbundskapten en tid under 2013.

Men visst vill svensk handboll dra nytta av Vranjes tjänster.

– Förbundet och jag var överens om att jag skulle ersätta Ola Lindgren och Staffan Olsson efter OS. Men Flensburg ville inte släppa mig de månader varje år det gällde att dubblera. Därför sprack hela affären.

Flensburg, Champions League-vinnare 2014 under Ljubos tränarskap, krävde helt enkelt för mycket betalt.

I Tyskland vet man vilket värde en sådan guldklimp

betingar. Vranjes utsågs ju till världens bästa tränare efter just CL-triumfen.

– Kanske kommer en ny fråga när kontraktet löper ut 2020. Det är åtminstone vad jag hoppas.

I Flensburg har Ljubo fått mer arbete än att leda laget i Bundesliga och det europeiska cupspelet.

I maj tilldelades han ansvaret för att sätta riktlinjer och dokumentera en röd tråd för hur föreningens ungdomar ska träna i fortsättningen. Han basar också över akademien med plats på internat för 20 ungdomar i åldern 14–19 år från hela Europa.

– Jäkligt stimulerande när nu jobbet som förbundskapten i Sverige inte blev mitt, konstaterar "Kortedalas Maradona" med det finurliga leende som oftast präglar honom.

Ditt Flensburg bidrar med hela fyra spelare i den svenska OS-truppen; Mattias Andersson,

Tobias Karlsson, Jim Gottfridsson och Johan Jakobsson?

– Det kunde varit fem. Hampus Wanne, vänsterkantsspelaren med ursprung i Göteborg, håller samma nivå som Fredrik Petersen och Jerry Tollbring. Hampus möter framförallt världsspelare på träning och i matcher många gånger varje vecka.

Mer än så säger inte Ljubo om kompisarna Ola Lindgrens och Staffan Olssons uttagning.

Om några år får Vranjes själv bestämma vilka som spelar i det svenska landslaget.

Text: Kjell-Ove Andersson

Foto: Janne Truus

Fotografering är en favorithobby för Vranjes.

Ljubomir Vranjes...

Forts. från sid. 8

Följande spelare och ledare inom handbollen har tidigare valts in i idrottens Hall Of Fame i Göteborg

Ingrid "Pyret" Almqvist, GIK, invald 2008.

Catarina "Cattis" Bergström, GIK, invald 2014.

Bengt "Fölet" Berndtsson, RIK, invald 2000.

Gunnar Brusberg, Heim, invald 1999.

Anette Börjesson, Tuve och Mölndals HK, invald 2009.

Gösta Carlsson, RIK, invald 1999.

Roger "Ragge" Carlsson, Frölunda, Handbollspojkarna och HP Warta, invald 2005.

Mona-Lisa Englund-Crispin, Sport och GIK, invald 2000.

Ulla-Britt Englund-Lagerström, Sport och GIK, invald 2004.

Britt Forsell, Kv IK Sport och GIK, invald 2014.

Peter Gentzel, Heim och RIK, invald 2014.

Stig Gustafsson, Majorna, invald 2011.

Claes Hellgren, Heim och Warta, invald 2011.

Mia Hermansson-Högdahl, Warta, invald 2005.

Stig Hjortsberg, Majorna, invald 2002.

Björn Jilsén, Heim och RIK, invald 2006.

P-O Johansson, Heim, invald 2001.

Gunnar Kämpendahl, RIK och Wasaiterna, invald 2003.

Henry Lagergren, RIK, invald 2000.

Donald Lindblom, RIK och Heim, invald 2003.

Thora Löfgren-Pihl, Sport, invald 2008.

Stefan Lövgren, RIK, invald 2014.

Rune "Gummi" Nilsson, Majorna, invald 2004.

Åke Nilsson, handbollförbundet, invald 1999.

Hans Olsson, RIK, invald 2001.

Leif "Loket" Olsson, Götahed och Baltichov, invald 2004.

Rustan Pettersson, Sport, invald 2007.

Gunnar Quist, Sävahof, invald 2002.

Gösta Rutgersson, Warta, invald 2006.

Sven Rydell, RIK, invald 1999.

Arne Sjöqvist, Frölunda, invald 2008.

Jan Stiberg, RIK och Kungsladugård, invald 2013.

Lars-Erik Säll, Västra Frölunda och Sävahof, invald 2014.

Magnus Wislander, Tuve och RIK, invald 2010.

Rolf Zachrisson, Heim, invald 2007.

Sten Åkerstedt, Heim, invald 1999.

Samtliga är ständiga medlemmar i Handbollsakademin.

Utöver Ljubomir Vranjes valdes följande idrottsprofiler in vid ceremonin på Liseberg den 7 augusti 2016.

AKTIVA

Niklas Andersson – ishockey.

Kristina Brokholm – simning.

Mats Erixon – friidrott.

Stig Fredriksson – fotboll.

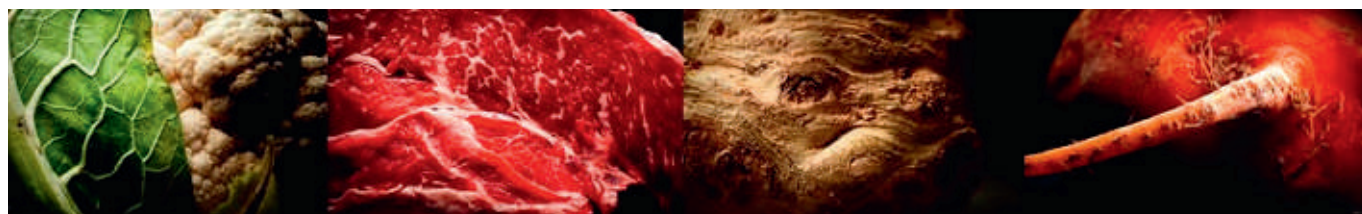
Bernt Johansson – cykel.

LEDARE

Andrea Dohany – konståkning.

Kristina Landgren-Carestam – innebandy.

Åke Nilsson – fotboll.

Catering för alla tillfällen !

Vårt mål är att alltid erbjuda förstklassig & prisvärd catering med dem bästa råvarorna från vårt avlånga land. Kulinariska smakupplevelser från när & fjärran med vår finess!

Vår Take away butik byter skepnad! Vi serverar barbeque! Svulstiga, rökta köttstycken som grillas med kärlek under flera timmar.

Österkok Take away och Catering göteborgsvägen 99
i Sövedalen. www.osterkok.com 031 26 85 74

Robert Wedberg har

Inget skrytbygge.

Men oerhört funktionellt.

– Våldigt ombonat och varmt, säger Robert Wedberg, 52, om nya Partille Arena.

"Robban" har dubbla lojaliteter kring Sveriges modernaste handbollsanläggning.

Som en av fem ingående i projektgruppen, med ansvar för mjukdelen/innehållet, och som ny A-lagstränare i IK Sävehof.

Han hoppade av tjänsten som kommunchef lagom till att arenabygget stod färdigt för att på heltid kliva tillbaka i idrottens tjänst.

– Många undrar nog över mitt beslut. Men ibland

DETTA ÄR PARTILLE ARENA

Projekteringsstart: Våren 2010.

Byggstart: 5 december 2013. Första spadtaget togs dessutom ihop med 500 inbjudna 6-åringar – framtidens Arenabesökare.

Invigning: 17 september 2016.

Budget: 328 miljoner kronor för själva hallen. Med parkering, bullerplank m. m. utanför arenan cirka 450 miljoner.

Byggare: Skanska.

Plan 1: Entré, restaurang (med plats för 350 sittande gäster), pub, reception, bowling (12 banor), cafeteria, samt rörlig scen parallellt med golvytan för A-hallen.

Plan 2: Läktare för A-hall med plats för 4 200 åskådare (handboll) resp 5 000 åskådare (konsert). B-hall med läktare för 250 åskådare. Kontor IK Sävehof. Kontor Partillebo och Kultur & Fritid. Läktarrestaurang, pub, och kiosker.

Plan 3: Gym och konferenslokaler.

Plan 4: Gym och kontor för Partille Cup.

måste man välja väg i livet, kommenterar Robert Wedberg det eventuellt kontroversiella i sitt ställningstagande.

Hur som helst är det få som känner sig lika hemtam i Sveriges modernaste arena som den förre kommunchefen i Partille.

– Det här är så mycket mer än en handbollshall som oftast brukar vara en plåtlåda. Här finns akustik och faciliteter och möjlighet att snabbt ställa om till kulturevenamang som jag inte upplevt någon annanstans. Och fyller vi inte hallen vid våra handbollsmatcher drar vi bara ner gardinerna på övre sektionen och får en ännu intimare miljö.

Projektgruppen gjorde många studiebesök innan ritningarna presenterades och första spadtaget togs invid E20, längs norra infarten till Göteborg.

Man besökte Halmstad, Kristianstad, Skövde, Malmö och Scandinavium i Göteborg. Man åkte över till nya anläggningar i Horsens, Herning, Kolding och Fredrikshamn på den danska sidan.

– Sedan lade vi ett pussel, med många specifika detaljer, och kom fram till vad som passade Partille bäst.

Här ska inte enbart spelas handboll i högsta ligorna och i Champions League. Här finns kontor för världens största handbollsklubb och turnering. Här huserar ägaren

kommit hem till "sin" hall

ROBERT WEDBERG

Född: 1964.

Familj: Fru och två barn.

Klubbar som spelare: IFK Skövde (1973–87) samt IK Sävehof (1987–98). Spelade 333 serie- och slutspelsmatcher i följd (!) för Sävehof och gjorde 950 mål. Silvermedaljör vid ungdoms-VM 1985 tillsammans med bland andra Tomas Svensson, Ola Lindgren, Staffan Olsson, Peder Järphag, Johan Eklund samt Magnus Wislander. Spelade sex A-landskamper. Klubbar som tränare: Assisterande till Ilija Puljevic i Sävehof (2000–01), ungdomstränare i Sävehof (1998–00 och 2012–16). A-lagstränare i IK Baltichov (2001–04), Önnereds HK (2004–06), samt Alingsås HK (2006–12) med SM-guld 2009.

Civilt: Lärare och rektor vid Lexbyskolan. Kultur- och fritidschef i Partille. Kommunchef fram till nu.

Övriga idrottsmeriter: Ledamot i Svenska Handbollförbundets styrelse. Ansvarig överledare för herrlandslaget vid de senaste mästerskapen samt vid OS-kvalet i april.

Kuriosa: Har vunnit SM-guld med Sävehofs A-pojkar vid två tillfällen, med 17 års mellanrum. 1999 med nu till klubben återbördade Jonas Larholm i laget. 2016 med egna sonen Gustaf som en av spelarna i truppen.

Partillebo och ambitionen är att hela 3 500 människor ska passera dagligen även när det inte är matcharrangemang.

Hur hänger detta ihop?

– Med skolidrott, bowlare, gäster i gymet och i restaurangen, och anställda i byggnaden hoppas vi kunna nå den siffran, förklarar Robert Wedberg.

Framtiden bjuder på ännu större förväntningar. Alldeles utanför arenan projekteras för att bygga cirka tusen

lägenheter. Den nya påfarten från parkeringen direkt ut på E20 kommer säkert att fylla sin funktion.

Partille Arena är mycket Robert Wedbergs babe eftersom han varit med hela vägen i sex år i egenskap av såväl kultur- och fritidschef som kommunchef.

Nu ska han även försöka lotsa Sävehofs herrar mot ytterligare ett SM-guld där damlaget har åtta raka titlar.

– Jag hoppas få några år på mig, säger han. Men redan premiärmatchen mot min moderklubb IFK Skövde blir givetvis något extra. Vi räknar med en fullsatt premiär.

"Robban" brinner för handboll och ledarskap. Som spelare var han pålitligheten själv utan att missa en enda match under sina elva A-lagssäsonger.

Som ledare lyfts han nu från uppdraget som tränare och coach för 16-årslaget som i vår/sommar både blivit svenska mästare och vunnit Partille Cup.

– Det vimlar av talanger i klubben som nu måste förädlas. Vi var sexa i elitserien senast och nådde semifinal där vi slogs ut av blivande mästarna Kristianstad. Men ambitionen är givetvis att ta ytterligare ett kliv.

Hemvändaren, 34-åriga Jonas Larholm med 211 landskamper, blir affischnamnet på herrsidan i den nya arenan som efter 49 år ersätter Partillebohallen, ett kontringskast bort.

Herrar Wedberg och Larholm känner varandra sedan tidigare. De vann SM-guld tillsammans när "Robban" var tränare och Jonas A-pojk för 17 år sedan.

Men ingen känner Partille Arena lika bra som Sävehofs nye A-lagstränare, den förre kommunchefen.

Enbart en sådan sak som att han bor fågelvägen 500 meter från anläggningen väger extra tungt.

Text: Kjell-Ove Andersson

Foto: Janne Truus

Johanna lever ett

Inom loppet av sju månader upplever Johanna Bundsen vad många andra bara skulle kunna drömma om under ett helt handbollsliv.

Hon blir svensk mästare med ett till stora delar nykomponerat lag, en mångfaldig mästare som plötsligt överraskar många – genom att vinna igen!

Hon gör olympisk debut som en av de bärande aktörerna i svenska landslaget vid spelen i Rio de Janeiro.

Hon är given i laget när Europamästerskapen spelas på hemmaplan i december.

Och hon är bara 25 år, rimligen med en lång karriär framför sig!

– Ett fantastiskt år, konstaterar hon med en viss överdrift – för det handlar ju inte om mera än knappt sju månader.

Ändå – en effekt av långsiktig satsning och aldrig svikande ambition. Att plötsligt allt kommer på en gång, som ur den berömda ketchupflaskan, är kanske en tillfällighet, men ATT allt det här skulle hända förr eller senare har att göra med tålamod och kanske en förmåga att ge sig själv chansen.

Johanna Bundsen var målvakt ända från början i Kroppskultur, tyckte det var roligt, fick beröm och var aldrig rädd. Äldre brodern spelade fotboll i Oddevold

och IFK Uddevalla, tre år yngre systemen Kristina finns på vänsterkanten i Heid numera.

Hon tillhörde "Kropp" från sjuårsåldern till hon fyllt 16. Då tog hon det stora steget och flyttade till Sävahof. Johanna flyttade in i en egen enrummare på 38 kvadratmeter vid Partille Centrum.

– Jag var hemkär, men blev plötsligt en ensamvarg, minns hon, fick lära mej att tvätta och laga mat. Ibland hade jag matlåda med mej från Katrinelunds handbollsgymnasium. Pappa jobbade i Göteborg och det hjälpte, men över huvud taget gick det överraskande bra.

Sävahof flyttade upp henne till A-truppen som förstaårsjunior. Hon blev tredjemålvakt i flera säsonger, sedan var hon tvåa i rangordningen.

– Folk sa åt mej att jag inte skulle nöja mej med att vara andremålvakt hur länge som helst, men jag trivdes i Sävahofmiljön och kände att jag inte var klar med min utveckling, förklarar hon.

För några år sedan fick hon Fikret Handan som målvaktstränare och det har förstås bidragit.

– Vi har en diskussion om vad som passar mej bäst.

Sedan Johanna fick chansen i A-landslaget i samband med EM 2014 har det lossnat ordentligt.

– Jag sa till mej själv att "ta den här möjligheten, jag

Johanna Bundsen gjorde EM-propaganda under Partille Cup.

handbollsliv på ett halvår

vet att jag har kapaciteten". Jag blev mera ansvarsfull och trygg i mej själv, tyckte att nu när jag varit med i åtta säsonger är det dags att visa det också.

Sedan hon blivit uttalad förstemålvakt i Sävahof har hon visat mognad. Bundsen låter sig inte knäckas av en dålig start, står gärna kvar och kämpar sig in i matchen, det är tydligt.

– Bollen har inget minne, så släpper jag in något lite billigt skott är det bara att ta nästa istället, betonar hon.

Under en skadeperiod i vintras fick hon se sina yngre kolleger i klubblaget, Isabella Mouratidou och Hanna Eriksson, lyckas som ersättare.

– Det var roligt, båda kan bli något och jag försökte stötta dom. På något vis kände jag igen mej själv och jag hoppas dom tar vara på möjligheterna. Men det behöver inte vara bråttom.

Sommaren har knappast innehållit någon semester. Enstaka ledighetsdagar har ibland använts till handboll, som att vara med vid Partille Cup, och det har väl blivit någon halvdag på jobbet.

– Jag är förvaltningsassistent på Castellum och trivs väldigt bra. Det är skönt med förstående arbetsgivare och jag känner ett starkt stöd – folk på jobbet verkar tycka det är kul att ha en landslagsspelare!

Hon hoppas förstås på en chans till spel utomlands, men knappast den här säsongen.

– Jag är inte klar där jag är än på länge, försäkrar hon.

En sak till: kontringarna. Har Sverige någonsin haft en bättre målvakt när det gäller utkast?

– Det har jag tränat på i alla år, berättar hon. Louie (Sand) vill ha bollen varje gång och jag vet hur hon springer, så det där lyckas rätt ofta. Men jag har inget emot att göra mål själv också!

Text: Cege Berglund

Foto: Janne Truus

Dubbel OS-vinnare i

En assisterande tränare är mest meriterad av alla i nya Handbollsligan, SHL.

Alingsås HK har rekryterat Karen Brödsgaard – som är dubbel olympisk mästare!

– Det kanske gör att jag får lite respekt, tror hon, och det kan vara skönt när jag nu tar det största steget någonsin som tränare.

Karen vann OS med Danmark både i Sydney 2000 och Aten 2004. Hon har vunnit EM-guld också, spelat 140 landskamper och blivit Europamästare med klubbtag, har tillhört fyra olika danska lag och norska Larvik.

Hon var framgångsrik linjespelare.

– Så jag är van att slåss, skrattar hon.

Efter den framgångsrika aktiva karriären har hon job-

Karen Brödsgaard har spelarna vid sina fötter. Materialförvaltaren Göran

Alingsås – som tränare

bat som assisterande tränare i två danska damlag och de två senaste säsongerna har hon haft hand om Aalborg Håndbolls U 18-pojkar.

Samtidigt har hon arbetat som lärare vid idrottshögskolan i Aalborg. Dit kom AHK:s huvudtränare Mikael Franzén för att vidareutbilda sig och det visade sig snart att han och Karen hade en samsyn på handboll.

– Det har varit 76 danskar och så han som bara kallas "svensken", berättar Karen, och i november slutför vi gemensamt vår Master Coach-utbildning.

Just den titeln, som kräver 18 månaders studier, är

numera en förutsättning för att kunna träna lag i högsta danska ligan. Och AHK blir den första klubb i Sverige med "Master Coach" på CV:t – dessutom i dubbel upplaga.

Karen Brödsgaard blir ungdomsutvecklare i Alingsås samt assisterande till Mikael Franzén i A-truppen. Uppgifterna går i var andra, förstås.

– Jag räknar med att det blir 50–50 för min del, funderar hon. Till att börja med har jag fem spelare i ungdomssatsningen, men det blir antagligen flera. Tanken är att de yngre ska få extra, individuella träningstillfällen.

Hon har spelat ihop med svenska landslagstjejer som

Forts. på sid. 16

Svenningsson och tränaren Mikael Franzén håller sig i alla fall på benen.

Dubbel OS-vinnare...

Forts. från sid. 15

Matilda Boson, Linnea Torstenson, Frida Tegstedt och Madeleine Grundström. Nu går hon in för att bli mera svensk själv.

– Det blir ju inte bra om spelarna inte förstår vad jag säger, säger hon, och jag har gett mej själv 14 dagar att lära språket på ett acceptabelt sätt.

När hon flyttade till Alingsås hade hon bara sett AHK på video.

– Men jag har sett att laget håller en bra nivå, vilket inte hindrar att det kan bli ännu bättre. Jag är en person som ställer höga krav och jag är van att ta guld...

Hon blir ingen blyg viol på bänken.

– Nej, jag har hett temperament, erkänner hon, fast jag har aldrig blivit utvisad från bänken. Gult kort är det närmaste...

Karen Brödsgaard säger sig redan trivas, med staden och laget.

– Bra försvar och starka kontringar. Precis som jag vill ha det.

Kvinnliga tränare för herrlag är ovanligt, men danskan har inte märkt några negativa reaktioner.

– Spelarna sa hej och välkommen, konstigare var det inte, berättar hon.

Marcus Enström, en av de mest erfarna i laget, lägger till:

– Har inte ens tänkt på det sättet, att vi fått hit en tjej. Inget märkligt alls, vi spelare har inte ens pratat om det.

Ingen plats för gamla fördomar i AHK, alltså.

Text: Cege Berglund

Foto: Janne Truus

Sävehof – moderklubben framför alla andra

En snabb genomgång av de olika moderklubbarna för spelarna i tjejernas och killarnas högsta liga visar tydligt dels hur många fina handbollsföreningar det finns, dels att bara en kan vara bäst.

Med hjälp av magasinet Matches handbollsutgåva för säsongen 2016–17 började vi räkna. Det finns 85 olika svenska moderklubbar bland de kvinnliga spelarna i SHE (Svensk HandbollsElit), 91 i Handbollsligan för herrar. Flera får förstås fram både killar och tjejer och en står i särklass: IK Sävehof. 20 herrar och 10 damer har börjat spela handboll i Partilleföreningen.

– Väldigt roligt att få papper på det, tycker Sävehofs sportchef Anders Eliasson, och självklart vill vi fortsätta på den vägen. I år har vi 90 lag och lika många tjejer som killar.

Partille kommun ger handbollen fina förutsättningar. Sävehof är verksamt i tio hallar, varav nio med fulla mått.

Ungdomssatsningen började på 1980-talet med herrar och ett decennium senare med damer.

– Målet är att ha 50 procent egna spelare, förklarar klubbdirektören Stefan Albrechtson, och hur man än räknar tycker vi att det vi gör lönar sej på många sätt. Visst kostar det pengar att satsa på ungdomarna, men det är dyrt att värva också.

Här är de mest framgångsrika klubbarna, räknat i antal spelare som anger "moderklubb":

- 30 IK Sävehof (20 herrar, 10 damer)
- 16 IFK Ystad (alla herrar)
- 15 Ystads IF (alla herrar)
- 14 HK Aranäs (12 + 2)
- 12 LUGI (6+6)
- 11 Eslöv (6+5)

Andra i Göteborg med omnejd:

- 7 Kärra HF (4+3)
- 7 Önnereds HK (4 + 3)
- 5 Backa HK (3+2)
- 5 Särökomaternas HK (herrar)
- 4 Kungälv HK (3+1)
- 4 Mölndals HF (1+3)
- 4 Torslanda HK (3+1)

Cege Berglund

Källa: Magasinet Match Handboll

Semester i hemstaden gör

Exotiskt med deltagare från 43 nationer – jovisst. Men också mycket hemvävt i Partille Cup.

Lasse Danielsson, 55, tar glädjeligen semester för att coacha ett flicklag i världens största ungdomsturnering.

– Årets bästa vecka, säger tränaren i Torslanda HK.

Lasse "Chippe" Danielsson är en välkänd handbollsprofil i Göteborg. Inte minst som kantspelare i Västra Frölunda IF med nio säsonger i högsta serien (som då hette allsvenskan) mellan 1979 till 1988 på meritlistan. Två SM-finaler mot IK Heim i ett fullsatt Frölundaborg 1983 var gräddan på moset.

Sommaren 1989 skrev han på för just Heim – men karriären tog slut i oktober samma år i samband med en bilolycka.

– Jag fick bland annat båda knäskålarna krossade och ansiktet demolerat med flera frakturer. Jag klarade livhanken, men att spela handboll efter den smällen var inte att tänka på.

Däremot har Lasse aldrig lämnat handbollen. 27 år efter olyckan ser vi honom som flitig coach på Valhallas konstgräs.

Efter många säsonger som tränare för Frölundas A-pojar och juniorer, samt assistent till Christer Magnusson i A-laget, är han nu engagerad i Torslanda HK – en av stans största uppstickare gentemot de riktigt etablerade elitklubbarna.

I Partille Cup medverkar THK med hela 23 lag och hamnar breddmässigt i cupens topp fyra; efter endast IK Sävehof (53), Lugå HF (33) och Önnereds HK (28) och med lika stor representation som HK Aranäs.

Entusiastisk och engagerad, Lasse "Chippe" Danielsson har lika roligt vid sidan om planen som när han spelade allsvenskt.

"Chippe" ung på nytt

– Torslanda är en klubb som blomstrar, garanterar Lasse Danielsson. I vissa årskullar är mellan 50 och 70 barn i träning. Nu ska vi bara få upp våra seniorlag lite högre i seriesystemet.

I runda slängar finns 800 aktiva och 150 ledare i Torslanda HK. Lasse Danielssons uppdrag under Partille Cup är att coacha flickor 02.

Gruppspellet ger fyra vinster och en förlust. I A-slutspelet åker Torslanda ut i 32-delsfinalen mot norska Fjellhammer med 14–12.

– Vi gör en bra prestation, tycker Lasse.

Han är tämligen ny i F02-gänget – men väldigt uppskattad av både spelare och föräldrar i sin comeback. Tidigare, sedan 2009 och framåt, har Lasse följt och tränat dottern Lisa i den ett år äldre årskullen; ett framgångsrikt

PARTILLE CUP 2016

Antal lag: 1 070

Pojklag: 501 (47 %)

Flicklag: 569 (53 %)

Svenska lag: 451

Största klassen: Flickor 14 år
respektive 15 år med 109 lag

Deltagare: 22 000

Nationer: 43

Ny nation 2016: Marocko

Medelålder: 15 år

Spelplaner: 63, varav 3 inomhus

Matcher: 3 819

Domare: 256 från 15 länder

Anställda året om: 5

Projektanställda: 35 (3 till 6 månader)

Funktionärer: Cirka 1 500

Besökande åskådare: Uppskattningsvis 250 000
– en kvarts miljon

Speldatum 2017: 3–8 juli

SPÄNNANDE SIFFROR

Totalt serveras 320 000 måltider; exempelvis under en enda måltid 130 000 köttbullar och 2,6 ton (!) potatis. 190 000 meter toalettpapper förbrukas under veckan enbart på de 30-tal skolor där lagen bor. 13 500 sopsäckar går åt vid städningen av klassrummen i samband med att lagen åker hem.

SVENSK-DANSK GLÄDJE

Sverige och Danmark vann sex titlar vardera under Partille Cup 2016.

Främsta klubb blev danska Skanderborg med tre klassegrar.

Parallellt med cupen spelades European Open Championship för 18-åriga flickor med 24 deltagande nationer.

Sverige vann finalen mot Danmark med 34–33 efter förlängning.

THK-gäng som tar sig hela vägen till final i årets Partille Cup – men där förlorarar mot suveräna Gustavsberg.

– Det var nog bra att jag bytte lag. Det blev lite för mycket far och dotter över mitt engagemang. Ibland på gott, men också på ont, säger Lasse Danielsson ärligt.

Samtidigt berättar "Chippe" att han inte mår bra utanför handbollen utan hamnade i en depression och gått sjukskriven ett år.

– Det var stressrelaterat inom jobbet och är ingenting jag skäms för att gå ut med. Läkarna pushade mig för att ta mig tillbaka till handbollen och se det som en slags arbetsträning.

Hustrun Anna (Hallén) var målvakt i Sport, Warta och Önnared och spelade bland annat ungdoms-VM för Sverige. I Torslanda spelar också sonen Emil, 12.

Familjens engagemang under Partille Cup är omfattande och bygger på idealitet och glädje. Som tränare lyfter Lasse och alla hans kolleger inte en krona i ersättning.

– Det kostar snarare att vara ledare, men det är det värt, tycker Lasse Danielsson.

– Alla dessa cupturneringar som spelas, inte enbart Partille, är guld värda för barnens uppfostran. Det sker en förbrödning över gränserna som folk som inte sysslar med handboll eller annan idrott har svårt att förstå.

– Och även en 55-årig gubbe blir ung på nytt när domarna blåser till spel och egna laget gör ett vackert mål.

Text: Kjell-Ove Andersson

Foto: Janne Truus

SAMTLIGA KLASSEGRARE

FLICKOR

10: Alingsås, Sverige

11: Da-Hsin Elementary School, Kina/Taiwan

12: Alexandria, Egypten

13: Bording, Danmark

14: Kärra, Sverige

15: Gustavsberg, Sverige

16: Hjortshøj, Danmark

18: Skanderborg, Danmark

21: Heid, Sverige

POJKAR

10: Zagreb, Kroatien

11: Hörning, Danmark

12: Zagreb 2, Kroatien

13: ART Düsseldorf, Tyskland

14: Skanderborg, Danmark

15: Skanderborg, Danmark

16: Sävehof, Sverige

18: Korea Youth National Team, Sydkorea

21: Lugi, Sverige

CITATET

"2016 är vårt bästa år hittills"

(Fredrik Andersson, generalsekreterare)

Ordföranden berättar:

Redaktören har bett mig berätta om mitt liv inom idrotten.

Bekänner från start, är idrottstokig, har speciellt följt två fotbollsklubbar och jobbat för en handbollsklubb i mitt liv.

För att komma in på det så måste jag berätta vad som format mig som person och med det som ledare inom idrotten. Vi gör som Martin Ljung sa, vi tar det från början.

Föddes 1946, mellanbarnet, 3,5 år mellan oss tre syskon, mamman religiös från Orust, pappa ateist från Värnamo. Växte upp i Masthugget, Eldaregatan 12 B, 12:an hade 23 lägenheter alla med 1 rum och kök, WC inne, kallt vatten och gasspis, 1 badkar i källaren gemensamt för alla lägenheterna, vi var 13 ungar i vår uppgång (svallag med Lars-Eric "Jutas" Jutbring), liten innegård för de minsta att leka på, gatan utanför nästa lekplats, där fanns i slutet på 40-talet bara två bilar på gatan, vedhandlarens lastbil och farsans fiskebil. Eldaregatans högsta nummer är 18, huset gränsar till vårt paradis Slottsskogen. Vår "fotbollsplan" var en kulle bland berg och träd där vi klarade att komma överens själva utan inblandning av vuxna.

Uppväxten i Masthugget och den uppfostran jag fick av föräldrar, grannar, lärare och kompisar har präglat mitt liv. Tacksam för en bra barndom och är passiv medlem i gamla Masthuggspojkar sedan 30 år.

1950 köpte farsan torpet på Orust, andra paradiset.

1953 började i Oskar Fredrikskolan gick där i 8 år, lärde mig läsa, började köpa Vilda Västern och min första idol var Kapten Miki.

1956 fick farsan första hjärtattacken, och jag vek ner stövlarna och skrev dit namnet Elvis.

1957 började jag gå till Gamla Ullevi, hittade ett lag med världens vackraste klubbdräkt, frälst från start, hållit på och följer Blå-vitt sedan dess, varit medlem över 30 år, ser alla matcherna under året.

Den 6:e februari 1958, farsan prenumererade på tidningen SE, Fotbollsklubben Manchester Uniteds flygplan havererade efter start från Münchens flygplats. De hade mellanlandat efter att ha varit i Belgrad och spelat mot Röda Stjärnan. 23 personer omkom, av dem var 8 spelare, 9 spelare överlevde de flesta var svårt skadade. Har följt klubben sedan dess och ser alla deras matcher, helst på plats på Old Trafford.

Spelade handboll i Skölden 1959 med Oskar Fredrik, blev inbjuden att prova handboll i BK Heid, spelade några matcher men organiserad idrott var inget för mig. Provade även basket, simning i SÖ2, boxning, men nä, kompisar och nu tjejer var roligare.

Följde Ingemar Johanssons karriär i Rekordmagasinet, har kvar några samlade årgångar av tidningen. I efterhand kan jag konstatera att läsandet av Rekordmagasinet var en viktig del i det som präglat mitt sätt att tänka. Där fanns ofta noveller som beskrev talangen som kom in i fel miljö men en "upptäckare", ofta en ledare i idrottsklubben fick in honom på rätt spår, därefter fick man följa vägen mot framgång. Från riskbarn till friskbarn.

Gick ur skolan 1961, konfirmation och Björkmans dansinstitut samtidigt till morsans förtvivlan. Ville bli bagare men sena nätter botade mig efter 2 års arbete.

1962, ett års träning med Majornas boxningsklubb, gick ingen match, farsan och morsan skrev inte på lappen som gav tillstånd att gå upp i ringen. Började på ESAB:s utvecklingsavdelning 1963 och fick lära mig svetsprocesserna, träffade Eva för första gången. Vi förlovade oss sommaren 1966 några dagar innan farsan dog.

1967–68 gjordes lumpen på Sotenäs, gick med i flottiljlaget i handboll, tränade varje dag, fann intresset för handboll och när jag muckade gick jag med i Majorna Handboll under en kort tid. Gifte mig med Eva och fick första lägenheten en trappa ner i 12 B, uppgången där jag bott hela mitt liv.

Tog ett nytt jobb som juniorsäljare efter lumpen 1968 hos en ESAB-återförsäljare. Bestämde mig samtidigt för att läsa reklam och marknadsförning på kvällstid under två år på Filip Holmqvist Handelinstitut och detta gick inte att kombinera med spel på hög nivå utan valde att med två kompisar gå till Önnereds IK och spelade sedan med dem i olika divisioner i A-laget under 16 år. Valet av klubb ändrade mitt liv, men mina elaka kompisar säger; du var aldrig bra Kenneth du var bara lång.

1972 bodde vi i Kungälv, Christian föddes, flyttade till nybyggt radhus i Grimmered 1974, vi fick Fredrik 1976. Startade ett företag tillsammans med en kompis så Eva bestämde sig för att bli "hemmafru".

1981 blev första året som ledare för mig, Christian nu 9 år, skulle spela handboll med sina klasskamrater med mig som ledare. Efter klasshandbollen startade jag ett lag för 72:orna i ÖIK:s regi, det var den första etableringen i Älvsborg, stadsdelen vi bodde i. Det tog bara en säsong så var man med i styrelsen i Önnereds IK.

1984 köpte vi överstens hus på Nya Varvet när militärerna flyttade ut, det blev området "fritidsgård" med en fotbollsplan utanför dörren. Nu är dess 450 kvadrat stort för Eva och mig, men vi trivs bra.

1985 beslutades att dela föreningen, fotbollen behöll namnet IK, klubbhuset, pengarna, allt. 5 000 fick vi för nystartade klubben Önnereds HK, klubbverksamheten flyttade in i vår bostad, garaget gjordes till klubbförråd, vi inredde ett rum till kansli och Eva blev ideell kanslist och jag ordförande, var det under 18 år. Tänk att dessa 5 000 kronor förräntat sig så att klubben idag äger ÖHK-Hallen själva och har 50 lag i seriespell!

1985–86 sattes en organisation, det brändes ner en spårvagn i Saltholmen så vi sände ett brev till staden om att en idrottshall behövdes i vårt område. Eva startade en skötsamhetskampanj med en avsättning av 100 000 varje år som går till spelarna 12–18 år.

1989 beslutade vi oss för att försöka bygga en idrotts-hall i egen regi, nästan alla våra träningar bedrev vi i norra stadsdelarna vilket gjorde vardagen svår för oss.

Sålde företaget som fått en bra utveckling 1990, fick en kasse pengar och med det möjligheten till all min tid för klubben, nu kunde jag ansluta mig till Eva med arbete heltid ideellt. Valdes det året in i Göteborgs Handbollförbunds styrelse som tävlingsansvarig, blev därefter ordförande, avgick som hedersordförande där 2008.

mitt liv inom idrotten

Kenneth och Eva Johansson, välkänt par inom Göteborgshandbollen. Det bör påpekas att Eva tilldelades Handbollsakademiens hederspris innan hennes man blev ordförande.

Forts. på sid. 22

Ordföranden berättar...

Forts. från sid. 21

1992, drömmen om en träningshall i Påvelund var verklig, vi hade lyckats att efter 200 möten, träffar, brev, inviga ÖHK-Hallen i november.

Valdes in i Svenska Handbollförbundets styrelse 1994 och ansvarade för Handbollen på offensiven. Var ute och träffade alla distriktsförbund och de flesta klubbarna i Sverige i 7 år.

Utvecklingen för ÖHK var utom rimliga gränser 1992–99, vi gjorde under tiden tre utbyggnader, 1999 till publikarena för 1000 personer. Säsongen 1999–2000 tog vi oss upp till landets högsta serie för herrarna första gången, själv var jag inte på plats då Eva och jag var med ett ungdomslag i Polen och besökte Auschwitz. (I april var spelarna födda 2001 där för 17:de året på raken, en tradition sedan dess).

2000–2001, damerna upp till elitserien för första gången, som bäst 4 i landet, spelade tre år i Europacuperna, fick där möta klubbar från 8 länder.

2002 uppvaktad av RF, pengar från arvsfonden, uppdrag ta fram ett material som beskriver "Er organisation och arbetsätt". Har själv sedan dess besökt 850 klubbar i Sverige och Norge med föredrag om klubbens sätt att arbeta.

Nationaldagen 6 juni 2008 invigdes ytterligare två fullmåttplaner för handboll varav en fullt utrustad för skolgymnastik. Anläggningen drivs i bolagsform och är idag ett allaktivitetshus på 5500 kvadrat med en publikkapacitet för 1500 personer.

Eva fick på idrottsgalan 2009 ta emot Fair Play-priset inom svensk idrott. Där fick vi 50 000 som oavkortat gick till skötsamhetskampanjen i klubben.

Tog mig friheten att flytta ut ur hallen 2011 och jobba hemifrån istället. Slutade mina uppdrag att ansvara för tävling i klubben 2014 och för sponsring 2015.

I år har jag börjat arbeta med klubbutveckling för förbundet genom Grundstenen handboll. Ett spännande arbete där hoppet är att ge många av våra 28 ungdomsklubbar hjälp med vad som behövs för att få "ordning på torpet".

Slutkläm; generellt har ungdomar aldrig varit bättre och mer upplysta än idag, men de behöver hjälp på vägen. Gullepluttåldern är upp till 6 år, aktivitetsåldern upp till 13, glömda men farligaste åldern 14–17 år, då behöver de den största hjälpen. En förälder sa en gång nere i hallen "det är bättre att köra sitt barn 1000 mil om året till träningar och matcher än 1 mil en gång i livet för att hämta hem sitt barn från polisstationen".

Vi idrottsledare har en unik chans att hjälpa ungdomarna, den möjligheten får vi aldrig missa!

Glöm inte att ge en offert till föräldrarna, delta – Ni är vinnarna.

Text: Kenneth Johansson

Foto: Niklas Boqvist

Ständiga medlemmar

Ahlqvist Carl-Åke
Andersson Jan
Andersson Matts
Andersson Rolf
Andersson Stig
Bengtsson Anders
Berglund Cege
Bergman Anders
Berndtsson Ingvar
Bernhardt Bengt
Björk Lennart
Björnum Sten
Bojefors Hans
Borg Peo
Broman Krister
Callgard Dick
Carlsbogård Hans
Carnegren Christer
Cleblad Conny
Drath Håkan
Drott Anders
Engman Olle
Erikson Marie-Louise
Eriksson Gunnar
Eriksson Jörgen
Gentzel Peter
Grabarits Mikael
Grundberg Lars

Hansson Ralf
Henning Bo-Gunnar
Holmquist Mats
Hultgren Christer
Hysén Roy
Janshed Bertil
Jingryd Janne
Johansson Bengt
Johansson Christer
Johansson Eva
Johansson Kenneth
Johansson Ola
Johansson Roger
Johansson Sture
Johnzon Pia
Johnzon Ted
Josefsson Elon
Järnepalm Bernt
Jönsson Mats
Karlsson Christer
Knopp Håkan
Krohn Christer
Lahger Lillemor
Larsen Britt-Marie
Larsson Gunnar
Lennartsson Lars
Lindgren Weine Anita
Lindqvist Lennart

Lorangson Ulf
Lundbäck Jerker
Lövgren Stefan
Matsson Jonasson Sonja
Morén Rolf
Nertby Dan
Nilsson Carl-Olov
Olsson Leif
Pedersén Bjarne
Pedersén Christer
Pedersén Leif
Pedersén Mona
Pedersén Reine
Pettersson Sören
Saluäär Bert
Sandström Thomas
Schüler Lars
Sjöqvist Arne
Ström Frank
Swedmark Göran
Svensson Gustaf
Svensson Göran
Wislander Magnus
Öhman Jan
Östberg Bengt Arne
Österlund Anders
Östling Sven Åke

Ideellt jobb på heltid – i fyra decennier

Eva Johansson belönades med Handbollsakademiens hederspris 2015 "för ett långt och förtjänstfullt arbete med ungdomar i västra Göteborg", som det heter i motiveringen.

Tala om en utmärkelse som hamnat rätt!

Eva började som målvakt i Kortedalalaget IF Femina 1965, ett lag där i stort sett alla spelare gick över till Wasaiterna 1969–70 när Femina lade ner. I Wasaiterna spelade Eva fram tills hon gick över till Majornas IK 1980–81, som då höll till i Munkebäck och hade klubblokal i Utby.

1984 var Eva med och startade Önnereds damlag, stod i målet – och resten är historia.

När Önnereds IK separerade fotbollen och handbollen 1985 tog Eva på sig att ha kansliet för handbollen hemma och hade det fram tills att ÖHK-Hallen byggdes 1992. 1985 tränade hon pojklaget av årgång 1976, startade bollekis, handbollsskola och klassturneringen Bäst i Väst. Hon följde 76:orna tills de blev seniorer och träffar dem fortfarande ibland.

En rad skolor i västra Göteborg fick uppskattade besök av Eva. Alla hade kul – inte minst hon själv.

– Allt har varit roligt, riktigt skoj, säger hon. Jag älskar barn och har fått så mycket tillbaka. Inget har varit något offer.

Hennes rekord under 2015 – 1600 barn i bollekis, handbollsskola och klassturneringen Bäst i Väst – slås kanske aldrig.

– Jag har fått mycket credit, medger hon, och det som gett allra mest har varit att kunna rätta till något som gått snett. När sådana som fått hjälp en gång långt senare kommer och tackar, då känns det fantastiskt.

– Något av det bästa jag gjort var att starta en skötsamhetskampanj i klubben 1986, den har gett mycket både för barnen/spelarna och för klubbens trovärdighet.

– Fördelen med att ha jobbat ideellt är att ingen har kunnat säga till mig detta "ska du", konstaterar hon.

Barnbarnen Elin och Liam står för kontinuiteten, båda har förstås varit med i "Boll-Evas" bollekis.

Förutom priset, som är en glastallrik med bronsinslag, har Önnereds HK fått 5 000 kronor till ungdomsverksamheten.

Cege Berglund

GOTHIA
FÖRSÄKRINGSPLANERING AB
SAKMÄKLERI AB

*Vi är specialiserade på kvalificerade försäkrings- och pensionslösningar.
Vi uppdaterar regelbundet och personligt ditt försäkringskydd
för att skapa trygghet för dig, din familj och ditt företag.
Lennart Engdahl Telefon: 031-80 65 11*

www.gothiaforsakring.se

HÖGSBO TRÄ

August Barks Gata 24, Västra Frölunda
031- 450 850
info@hogsbotra.se • www.hogsbotra.se

Styrelse 2016

Ordförande: Kenneth Johansson

Tel: 0705-69 49 32

E-post: ohk.kenneth@telia.com

Kassör: Håkan Drath

Tel: 0708-91 08 35

E-post: h.drath@outlook.com

Sekreterare: Anita Stenström

Tel: 0736-91 64 87

E-post: anita.stenstrom@gmail.com

Ledamot: Jörgen Linder

Tel: 0702-45 51 98

E-post: linder.jorgen0614@gmail.com

Ledamot: Monalisa Wassén

Tel: 0707-55 61 89

E-post: monalisa@ffg.nu

Ledamot: Peo Borg

Tel: 0702-45 51 98

E-post: peo.borg@icloud.com

Ledamot: Lars-Erik Jutbring

Tel: 0707-95 73 75

E-post: lars-erik.jutbring@telia.com

Suppleant: Carl-Olov Nilsson

Tel: 0705-67 54 36

E-post: conilsson@live.se

Suppleant: Ingmar Christiansson

Tel: 0768-09 09 29

E-post: ingmar@handbollsakademin.se

Kvibergs Handboll – Framtidens Förening!

I tidigare nummer av Medlemsbladet har jag skrivit om handbollen i öster. I våras lade 415 ner sin verksamhet. 415 Östra Göteborg var en sammanslagning av Kortedala IF och BK Banér med förhoppningar om en storförening i öster, men resultatet blev istället det motsatta.

Jag skrev också om den nya föreningen Kvibergs HK, som startades i och med att Kvibergs Arena byggdes. Föreningen bildades i maj 2014 och de första lagen tränade i Gamlestadshallen och vände sig till årsklasserna 2005 och 2006, alltså flickor och pojkar i årsklasserna 3 och 4, som bodde i Gamlestaden och utmed Utbyleden. Inget seriespel förekom.

Till säsongen som gått, 2015–16, fick vi träningstider i Kvibergs Arena och det var förstås upplyftande. Vi genomförde säsongen med sex ungdomslag i seriespel och sammandrag. Medlemsantalet steg till över 100.

Nedläggningen av 415 Göteborg var inte bra för någon handbollspart. Handbollen i öster blev en förening mindre och nu återstod bara Kvibergs HK. Förhoppningsvis kommer flera spelare från 415 att fortsätta att spela handboll i Kviberg. Att nå alla skolorna i Kortedala, Bergsjön och Kvibergsområdet blir en stor utmaning för Kvibergs HK.

Föreningen har stöttning från Sävehof, men kraften och engagemanget måste komma inifrån med nya friska och nygamla krafter från personer som bor i de aktuella områdena. Något Sävehofs B-lag skall det inte bli, men med hjälp av varumärket Sävehof kan vi få fart på handbollsintresset i öster, som på kort sikt genererar nya handbollsspelare och på längre sikt handbollssupporters, som gärna får gå och se på Sävehofs A-lag.

Till årets säsong har Kvibergs HK anmält sju lag till seriespel och sammandrag i åldersklasserna 2005–08 samt två seniorlag, ett dam- och ett herrlag. Ledarsidan blir förstås den stora utmaningen, men positiva signaler kommer från spelare och ledare från forna Kortedala. Föräldrar till spelarna är givetvis också en resurs, som vi måste ta vara på. Några bra ledarmöten under våren och sommaren gav positiva signaler. Nyckelorden: Engagemang – Delaktighet – Tillsammans blir grundstenar i vårt mål att bli framtidens förening och därmed få fart på handbollsintresset i öster.

Ledarutmaningen blir givetvis en avgörande faktor. Nya ledare på många områden kring föreningen är en del, men Kvibergs HK innehåller också tre erfarna ledare från handbollen. Tina och Jörn Kuchler låg bakom Kortedala när den föreningen var som störst för 10 år sedan. Jag själv har ju hållit på sedan jag muckade från just Kviberg 1967. Nu vill jag avsluta min ledarkarriär med att vara delaktig i skapandet av framtidens förening i östra Göteborg, även om jag har mina rötter i väster.

Håkan Drath

Kvibergs verksamhet bedrivs i den nya Kvibergshallen.

Mera än RIK, MIK och Heim... handbollsklubbar i Göteborg

Ända sedan 1930-talet har Göteborgshandbollen haft ett rikt föreningsliv. Här gör Håkan Drath en tillbakablick på några av dem

IK Baltichov. Bildad 1932 av bland andra Rustan Pettersson (se Kv. IK Sport) och Olle Johannessson. De tillhörde Vasastaden, som nästan alla andra föreningar från den tiden och anledningen var att Mässan låg där. 1952–53 spelar laget i Allsvenskan. Långt senare, på 70-talet, flyttar laget ut till Lerum via Stenkullen och blir en av distriktets största ungdomsföreningar.

Gamlestadens Handbollsklubb bildades 1935 och började med handboll 1937, med start i Göteborgsserien i klass 5. 1945 kom laget upp i nationella serien, alltså div. 3, tillsammans med IK Heim och Baltichov. Så småningom blev det också div. 2 i fyra säsonger, men laget åkte ut efter en dramatisk match mot Sanna IF 1949. Kända namn från Gamlestadens handboll är Stig och Lennart Kennheden, sedermera MIK, och Sami Svensson, mest känd som mångårig fotbollsmålvakt i RIK samt ledaren och polisen Bengt Sternhult, som var med och förde fram Örgryte IS till allsvenskan i fotboll 1958.

Göteborgsängs HK från Buråsliden och som förstas spelade sina matcher i Mässan och div. 3. Gula tröjor och svarta byxor.

Göteborgs Idrottsklubb, GIK, stiftades redan 1926 och handbollen kom med redan året efter. Hemmaplan är så klart Mässhallen och det var där jag såg dem på 60-talet i div. 3. Innan vi är framme där, så har GIK spelat i allsvenskan fyra säsonger. Första gången var 1936–37 och sista gången 1966–67. När laget då åkte ut, så slog man sig ihop med Wasaiterna något år senare. Wasaiterna hade nämligen gjort "samma resa". Den nya föreningens namn; GIK Wasaiterna och ännu senare flytt till Angered och där en ungdomssektion på 40 lag, både pojkar och flickor.

Stadsgränsens BK från nuvarande Kungsten, där stadsgränsen till Frölunda gick fram till 1945, därav namnet. Spårvagnslinjen 11 vänder vid Kungsten idag. Stadsgränsen hade blåvitrandiga tröjor, som IFK Göteborg men bredare, om jag minns rätt. Handbollen kom med redan 1931. Bästa placering; tvåa i division 3 på 40-talet. En västerförening, som hade sin hemmaplan i Mässan, precis som alla andra.

Utsiktens BK från Masthugget bildades 1935. Föreningen hade 1952 cirka 100 medlemmar, varav 60 aktiva handbollsspelare. De stora årskullarna från 40-talet gjorde att verksamheten växte både i fotboll och handboll och oftast med samma spelare. Mr. Utsikten hette Evert Gullberg på den tiden. Fjällskolan var träningshallen och där började Bengt Drath någon gång på 50-talet. Ledare från den tiden Lars Olsson, som är verksam inom Gamla Majgrabbar idag samt även Dunker, som tragiskt nog omkom på en Danmarksfärja på 60-talet.

A-herrarna har huvudsakligen spelat i div. 2 sedan 1945, men åkt ut några gånger. På 60-talet spelade laget i lokalserien klass 1 tillsammans med Kungsladugård, San-

na, Västra Frölunda, Banér, som alla gick upp till division 2 under några år. Utsiktens BK har utsiktstornet i Slottsskogen som sitt klubbmärke. Tyvärr lade Utsikten ner sin handboll för flera år sedan, kanske redan på 80-talet.

IK Wasaiterna från Vasastaden och naturligt med Mässhallen som sin hemmahall. Föreningen grundades 1935 och redan då var ledaren Bertil Carlborg med. Herrseniorlagen var stommen, men både juniorlag och damlag fanns tidigt med på programmet. I mitten på 40-talet kom Wasaiterna upp i nationella serien, div. 3. Säsongen 1967–68 spelade herrlaget i allsvenskan, men det varade bara ett år. Tillbaka till allsvenskan kom laget i alla fall, men nu under namnet GIK/Wasaiterna efter sammanslagning i slutet av 60-talet med just GIK. I slutet på 70-talet flyttades verksamheten till Angered och där etablerade sig föreningen snabbt och med eldsjälens Tomas Willram, så växte föreningen till drygt 40 lag och som sagt åter till allsvenskan flera år vid millenniumskiftet. Tyvärr höll inte den ekonomiska sidan, så nu återstår det bara några enstaka lag med namnet GIK/Wasaiterna

IK Wega, bildad redan 1905 från stadsdelen Linnéstaden just kring Vegagatan, där det kryllade av ungdomar på 40- och 50-talen innan grävskoporna kom. Den mest kända delen av föreningen handlar om skridskor med ledaren Tage Stolpe, men handbollen kom in i verksamheten 1932.

Mitt minne av Wega är från div. 3 och Mässhallens A-hall med spel på onsdagar, med fem matcher på raken med lag från samma serie. Inget av lagen hade en egen hemmaplan utan hela omgången, men något undantag spelade i Mässhallens A-hall, när lagen spelade i div. 3 och i C-hallen när laget hade åkt ut till klass 1 som var samma som div. 4. Speltid 2 x 25 min och en match i timmen med start 18.05 ev. 18.00. När grävskoporna hade tagit sitt i området, så flyttades verksamheten under några få år över till Hisingen och Selma Lagerlöfs Torg, men slutet kom snabbt.

Håkan Drath

Sanna IF – min moderförening

Sanna IF bildades 1917 och den förste ordföranden hette Fridolf Severinsson. Medlemsantalet var redan 1950 över 200 medlemmar. Sanna var med på 30-talet då handbollen startade i Göteborg och spelade tre säsonger i allsvenskan, 1937–38, 1942–44 med flera landslagsspelare. 50-talet blev damhandbollens genombrott i distriktet och även nu var Sanna med i starten och spelade i Västsvenskan, som var den högsta serien i väster, innan allsvenskan blev officiell. Damlaget spelade sedan i näst högsta serien, när damserierna kom med Svenska Handbollsförbundets serieverksamhet.

Sanna IF hade också en **friidrottssektion** och arrangerade årligen ett terränglopp i Sjöbergen, där klubbhuset låg. Planering av Älvsborgsbron var i full gång i början på 60-talet och stugan måste flyttas någon annanstans och med fixaren Lennart Dahlerstedt, så bogserades hela klubbstugan till området bredvid Slottsskogsvallen, men den kom fram i två delar. Den står fortfarande kvar, nu som en enhet, men tillhör nu Järnbrotts Ishockey efter en tid hos Azaleas fotboll.

Istället blev **Spårvägshallen** medlemmarnas tillhåll under 50-talet. Föreningen hade satsat både på pojkar och flickor och blev en av stadens största föreningar, gissningsvis med 15 lag, från 12-årsåldern till seniorhandboll. Måndagar och torsdagar hade Sanna träningstid i hallen hela kvällen och på den tiden tränade bara ungdomslagen en gång i vecka. Ungdomsmatcherna spelades en gång i månaden och seriespelet bestod av enkelserier, vilket innebar c:a sju matcher per säsong. Ungdomsföreningarna Sanna, Utsikten, Kungsladugård och Västra Frölunda uppfattade bristen på matcher och startade då Majserien, som främst vände sig till lagen i Majorna med omnejd. Söndag blev speldag och när spelarna hade spelat sin match på 2 x 10 minuter, så trängdes vi uppe på läktaren som låg på kortsidan, efter det kanske vi köpt en glass i butiken på andra sidan gatan.

Sanna blev min förening och anledningen var, att min lärare Per Johansson också var ledare och spelare i Sanna, så där hamnade jag hösten 1958. Vi killar gick från Styrmansgatan och Karl Johansgatan väster ut via Jaegerdorfsplatsen till nya stallarna i Sandarna och där i slutet på backen låg Spårvägshallen. En stor hall tyckte vi 13-åringar, men den var egentligen liten med en målgård som inte nådde ner till kortlinjen, alltså var hallen mindre än 15 meter på bredden. Jag har mycket tydliga minnen av hur entrén såg ut. Till höger trapporna upp till läktaren och vidare till materialförråden, till vänster satt vaktmästaren Lindqvist och rakt fram fanns dörren till den "stora" hallen. Det första som mötte mig var det stora skydds nätet som gick från långsida till långsida. Vi spelare kom in via en öppning i ena änden och då befann vi oss direkt in i målgården. Här tränade A-herrarna i div. 3, damerna i allsvenskan och ungdomslagen.

Dagens 10-åringar hade knappast gillat att träna i den här "salen". Istället håller Kennedys gymnastikstjejer till i GS-hallen, som den kallas idag. På bilden av Spårvägshallen av idag kan ni se gymnastikredskap både på pla-

Läktaren i Spårvägshallen, idag full av gymnastikredskap, igår med handbollsskallar.

nen och på läktaren i bakgrunden. Av bilden framgår det tyvärr inte hur liten hallen egentligen är.

Sannas A-herrlag höll på att åka mellan div. 3 och klass 1, den lokala serien, nästan vartannat år. I praktiken innebar det seriespel, ena året i Mässans A-hall och andra i Mässans C-hall.

Jag var med i Sanna i över tio år, 1958–1970 från kantsnisse till sekreterare i styrelsen och ungdomstränare. Mina bästa minnen är förstås från Majserietiden, men jag kvalificerade mig faktiskt till A-laget under några säsonger och då fick jag träna i Spårvägshallen med sådana berömdheter som bolltrollaren i både fotboll och handboll Sven Sjöblom, målvaktslegendaren Rune "Gummi" Nilsson, världsmästaren Rolf Zackrisson och linjespelaren Stig Josefsson från allsvenska Majorna.

Min stora idol som spelare och ledare under den tiden var dock Lasse Andréasson. Han drev föreningen utanför planen samtidigt som han var bäste man på plan. Tillsammans med ungdomsledarna Bill Nilsson, Gösta Frisk och Pelle Johansson fick de fart på ungdomssektionen och vi var 30–40 spelare på träningarna. Bollarna blåstes på den tiden upp via en snörning på bollen, istället för dagens lilla håll. Hela proceduren att pumpa en boll tog långt över fem minuter att jämföra med dagens fem sekunder.

På 50-talet var hallbristen oerhört stor, så Spårvägshallen med sina minimått blev en stor hall för oss i väster, då alternativet var att träna i vanliga gymnastikhallar, som hade en yta som bara var hälften och inga mål. Utflyttningen till stadsdelen Västra Frölunda hade precis börjat, men inte heller där fanns hallar förrän Järnbrottsskolan byggdes i mitten på 50-talet. Till Järnbrott flyttade Heid med hela sin verksamhet och blev den stora klubben i den nya stadsdelen, men det är en annan historia.

I slutet på 60-talet började ungdomssektionen bli mindre och en orsak var precis som idag ledarbristen. Jag muckade från LV6 ute på Kviberg och min återkomst till handbollen blev som ledare i Sanna IF. Mina första lag blev killar och tjejer födda 1953–55. B-ungdomar skulle vi kalla dem idag. Hallarna hade blivit lite fler, så vi tränade i Flatåsskolan och Järnbrott samt faktiskt också

Forts. på sid. 27

Sanna IF – min moderförening

Forts. från sid. 26

i Slottsskogshallen, som var en förlaga till Friidrottens Hus. Jag vill nog påstå att dessa ungdomslag var de sista riktiga ungdomslagen i Sanna IF, även om jag är medveten att ungdomssektionen fanns kvar några år till. Några framgångsrika spelare kom fram ur denna grupp. En var Odd Andersson, som sedan gick till RIK och blev storskytt i laget. Odds pappa hette Eskil och han var landslagsspelare i Sanna på 30- och 40-talen. En annan spelare hette Lasse Hultgren och han gjorde sedan karriär i Västra Frölunda och det var jag som värvade honom dit, men det är också en helt annan historia.

Damlaget hade försvunnit. Återstod gjorde egentligen bara A-herrarna med idrottstalangen Jerry Ström i spetsen. Bröderna Pelle och Lasse Björklund värvades från Banér tillsammans med Lars-Erik Jutbring. Ett annat nyförvärv var Svenne Brunström. Detta utgjorde en satsning i början på 70-talet med allsvenskan som mål. Med Gerry Andersson som kassör och Jerry Ström på

plan, så var Sanna inte långt från att förverkliga målet, men då hade jag slutat i föreningen. Föreningen gjorde därefter olika sammanslagningar med Nordenhov och Heim, men ingen var tillräckligt genomtänkt. I början av 2000-talet hette föreningen Sanna/Heim, men bara några få år senare infann sig sotdöden.

Håkan Drath

Håkan Drath.

BOKA DIN FEST ELLER KONFERENS HOS OSS!

FULLSTÄNDIGA RÄTTIGHETER

Idrottens Café & Restaurang
Kungsgatan 47, tel. 010-250 21 98
Vi stöttar föreningslivet i Sverige.

Ortopedi Väst i Göteborg

Specialister inom ortopediteknik
tillverkar fotbäddar och
kroppsnära hjälpmedel

Smörslottsgatan 64 (Spåntorget)
416 78 Göteborg • Tel. 031-19 35 30

JAG BETALAR 88

Med Frisktandvård betalar du lite per månad.

Skaffa Frisktandvård.

folktandvarden.se/vgregion

FOLKTANDVÅRDEN

 VÄSTRA
GÖTALANDSREGIONEN